

og da især det Underændringsforslag, som gaaer ud paa, at den zoologiske Professor ikke er sødt Formand i Museumsraadet, men at Formanden udnævnes af Konstitorium. Nu synes det mig rigtig nok, at naar Spørgsmanlet er saa betydningsløst, som det blev fremstillet af den høitærede Minister, saa er der ikke Anledning til at bruge saa mange forskjelligte Argumenter for dog at føre Underændringsforslaget igjennem. Jeg kan heller ikke indsee, at flere af disse Argumenter havde nogen særlig Betydning, saaledes at det ikke skulde være muligt at konstituere en Mand istedetfor den, der er Formand i Museumsraadet, ligesaavel som man kan konstituere en Mand til at holde Forelæsninger og udføre andre Embedsforretninger for en anden Mand, der for en Tid maatte være forhindret fra selv at varetage sine Forretninger. Jeg synes ogsaa, at det staaer i en vis Modsigelse med hinanden, naar den ærede Minister sagde, at en Mand som den nuværende selvfølgelig vilde blive valgt, i samme Landebæret, som han sagde om den samme Personlighed, at han i den Skrivelse, der følger med som Bilag til Udvalgets Betænkning, betragtede den forenede Samling som sin Samling, Noget, som han, den høitærede Minister, aldrig kunde give sit Minde til. Det synes i det Hele taget, som om den ærede Minister, ligesom flere af de ærede Talere, have altfor meget ved Ordningen af dette Forhold havt en bestemt Personlighed for Sie. Grunden, hvorfor Udvalgets Fleertal har forbeholdt den zoologiske Professor at være Formand, er simpelthen den, at det finder dette meest korrekt, fordi den zoologiske Professor er sin Videnskabs almindelige Repræsentant og som saadan er den, der naturligt staaer over Afdelingerne, og medens jeg fuldstændig kunde følge den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Faber) i endeel af hans Betragtninger, kan jeg kun ikke forstaae; hvorledes han efter disse sine Udtalelser kunde komme til den Slutning, at det, om den zoologiske Professor var Formand eller ikke, var noget temmelig Betydningsløst, da jeg mener, at han tvertimod maatte komme til det modsatte Resultat.

Det, som Striden synes meest at have dreiet sig om, og som har faaet saa meget mere Vægt,

fordi den ærede Minister tildeels har støttet dette Forslag, er Ændringsforslaget under Nr. 7 af Udvalgets Mindretal om at udsætte Bygningsspørgsmaalet til næste Aar. Med Hensyn dertil skal jeg udtale, at Byggeprojektet I, der angaaer den rektangulære Bygning, og som er tiltraadt af Udvalgets Fleertal, har haft en ganske besynderlig Skæbne. Da det blev drøftet i den Komitee, som var nedsat af Konstitorium til at undersøge Sagen, udtalte man sig der overordentlig gunstigt derfor; man sagde, at denne Bygning tilfredsstillede alle Videnskabens Fordringer; Ministeren har selv i sit Lovforslag optaget det, og Bygningen er af alle Parter bleven foretrukken, indtil det Forslag, der blev omtalt af en af de ærede Talere, blev forelagt den akademiske Lærersforsamling den 21de Mai d. A., et Forslag nemlig af Professor Clausen, der gaaer ud paa, at Lærersforsamlingen betragter den indleverede Byggeplan som et forberedende Arbejde, indstiller Bygmeisteren til et Honorar og forbeholder sig til næste Aar at fremlægge en ny Plan til endelig Vedtagelse o. s. v. Dette Forslag blev ikke vedtaget af Lærersforsamlingen; tvertimod erklærede man sig med 22 Stemmer imod 3 for Projekt I, og Projekt I. har derfor ogsaa fundet sin Plads i selve Lovudkastet, hvad der ogsaa er saa meget mere Grund til, som det virkelig maa siges, at alle de Forhold, som her ere at overveje, ere blevne fuldkommen vel og modent overveiede, at alle de Hensyn, der kunne være at tage, ere for længe siden afveiede og tagne med i Beregning, og at alle de Betænkninger og Skjøn, som kunde være at indhente, virkelig ere blevne indhentede i rigeligt Maaal. Det er ikke alene en større Beføstning, som man udsætter sig for ved at bygge langs Nørregade, og navnlig er Beføstningen ikke saa ringe, som den er bleven anslaaet til af den ærede Minister, idet han ikke tog med i Beregning, at foruden alle Kontorlokalerne, Professorboligerne og Lokalerne for Samlingerne vilde ved en saadan Bygning langs Nørregade Professor Clausens Bolig gaae tabt, thi en Bygning af større Brede end den nuværende Kommunitetsbygning vil ikke kunne opføres, uden at denne Bolig ogsaa bliver nedreven. Men man opnaaer aldeles ikke ved at bygge langs Nørregade,